

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ingrid Schmelz

Strona pozwana: Finanzamt Waldviertel

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Ważność fragmentu tekstu zawartego w art. 24 ust. 3 i art. 28i szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1), w brzmieniu nadanym jej przez dyrektywę Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. zmieniającą dyrektywę 77/388/EWG i wprowadzającą środki upraszczające w odniesieniu do podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 384, s. 47) oraz fragmentu tekstu zawartego w art. 283 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw w dziedzinie podatku VAT umożliwiająca zwolnienie z podatku z wyłączeniem dostaw towarów i świadczenia usług przez podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim, w którym podatek VAT podlega zapłacie — Odmowa zwolnienia na podstawie tych przepisów z podatku podatnika mającego siedzibę w innym państwie członkowskim — Zgodność tej procedury z art. 12, 43 i 49 WE oraz ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego — W przypadku nieważności wymienionych fragmentów tekstów wykładnia pojęcia „roczny obrót” występującego, po pierwsze, w art. 24 ww. dyrektywy 77/388/EWG, i pkt 2 lit. c) załącznika XV, część IX Opodatkowanie Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. C 241, s. 335), oraz, po drugie w art. 287 ww. dyrektywy 2006/112/WE

Sentencja

- 1) Analiza pytań nie wykazała niczego, co mogłoby mieć wpływ, w świetle art. 49 WE, na ważność art. 24 ust. 3 i art. 28i szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku zmienionej dyrektywą Rady 2006/18/WE z dnia 14 lutego 2006 r. oraz art. 283 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.
- 2) Wykładni art. 24 i art. 24a dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 2006/18 oraz art. 284–287 dyrektywy 2006/112 należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie „roczny obrót”

dotyczy obrotu uzyskanego przez przedsiębiorstwo w danym roku w państwie, w którym ma ono siedzibę.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal — Zjednoczone Królestwo) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs przeciwko Axa UK plc

(Sprawa C-175/09) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienie — Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 — Czynności związane z płatnościami i przelewami — Windykacja należności — Plany płatnicze w zakresie należności za zabiegi dentystyczne — Usługi pobierania i przetwarzania płatności na rachunek klientów usługodawcy)

(2010/C 346/21)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (sąd apelacyjny)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona składająca odwołanie: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (brytyjski organ podatkowy)

Druga strona postępowania: Axa UK plc

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (sąd apelacyjny) — Wykładnia art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienia — Zakres — Pojęcie usług skutkujących przelewem środków pieniężnych oraz prowadzących do zmian prawnych i finansowych — Usługi pobierania, przetwarzania i windykacji wierzytelności należnych przedsiębiorcy od jego klientów — Plany płatnicze w zakresie należności za zabiegi dentystyczne

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że usługa

polegająca w istocie na żądaniu od banku, w którym osoba trzecia ma rachunek, dokonywania, w ramach systemu polecenia zapłaty, przelewu na rachunek usługodawcy kwoty pieniężnej należnej od tej osoby trzeciej na rzecz klienta usługodawcy, na przesyłaniu klientowi wyciągu obejmującego otrzymane kwoty, na kontaktowaniu się z osobą trzecią, od której usługodawca nie otrzymał płatności, i wreszcie na wydawaniu bankowi, w którym usługodawca ma rachunek, polecenia przelewu na rachunek bankowy klienta otrzymanych płatności, pomniejszonych o wynagrodzenie usługodawcy, nie jest objęta przewidzianym w tym przepisie zwolnieniem z opodatkowania podatkiem VAT.

(¹) Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Volvo Car Germany GmbH przeciwko Autohof Weidensdorf GmbH

(Sprawa C-203/09) (¹)

(Dyrektywa 86/653/EWG — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Rozwiązanie umowy agencyjnej przez zleceniodawcę — Prawo przedstawiciela do świadczenia wyrównawczego)

(2010/C 346/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof (federalny sąd najwyższy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca rewizję: Volvo Car Germany GmbH

Druga strona postępowania: Autohof Weidensdorf GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof (federalny sąd najwyższy) — Wykładnia art. 18 lit. a) dyrektywy 86/653/EWG Rady z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, s. 17) — Wypowiedzenie umowy agencyjnej przez zleceniodawcę — Prawo przedstawiciela handlowego do świadczenia wyrównawczego — Przepisy krajowe, zgodnie z którymi przedstawiciel handlowy traci prawo do świadczenia wyrównawczego w wypadku naruszenia przez niego umowy uzasadniającego jej natychmiastowe wypowiedzenie przez zleceniodawcę, nawet jeśli naruszenie to ma miejsce w okresie między wypowiedzeniem umowy agencyjnej a jej wygaśnięciem, a zleceniodawca dowiedział się o tym naruszeniu już po wygaśnięciu umowy

Sentencja

Artykuł 18 lit. a) dyrektywy 86/653/EWG Rady z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek sprzeciwia się pozbawieniu przedstawiciela handlowego działającego na własny rachunek świadczenia wyrównawczego z tytułu pozyskania klienteli, gdy zleceniodawca stwierdzi, że po złożeniu przed-

stawicielowi handlowemu oświadczenia o rozwiązaniu umowy za wypowiedzeniem i przed jej wygaśnięciem przedstawiciel dopuścił się uchybienia, które mogło uzasadnić natychmiastowe rozwiązanie tej umowy.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Városi Bíróság — Republika Węgierska) — postępowanie karne przeciwko Emilowi Eredicsowi, Márii Vassné Sápi

(Sprawa C-205/09) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Status ofiar w postępowaniu karnym — Pojęcie „ofiary” — Osoba prawna — Mediacja karna w toku postępowania karnego — Przepisy wykonawcze)

(2010/C 346/23)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Szombathelyi Városi Bíróság

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Emil Eredics, Mária Vassné Sápi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Szombathelyi Városi Bíróság — Wykładnia art. 1 lit. a) i art. 10 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym — Postępowanie karne, w którym ofiara jest osobą prawną i w którym zastosowanie mediacji w sprawach karnych jest wykluczone na mocy prawa krajowego — Pojęcie „ofiary” w decyzji ramowej — Objęcie przepisami dotyczącymi mediacji w sprawach karnych osób innych niż osoby fizyczne? — Przesłanki zastosowania mediacji w sprawach karnych w ramach postępowania karnego

Sentencja

- 1) Artykuły 1 lit. a) oraz art. 10 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że dla celów promowania mediacji w sprawach karnych, o której mowa w tym art. 10 ust. 1, pojęcie „ofiary” nie obejmuje osób prawnych.
- 2) Artykuł 10 decyzji ramowej 2001/220 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on państw członkowskich do umożliwienia podjęcia mediacji w przypadku wszystkich czynów zabronionych, których określone w przepisach krajowych znamię czynu zabronionego odpowiada w istocie znamieniu czynów zabronionych, w odniesieniu do których wyraźnie przewidziano w tych przepisach możliwość podjęcia mediacji.

(¹) Dz.U. C 205 z 29.8.2009.